

De nu m-aș îndoi!

Nelu Preda

De nu m-aș îndoi, aș crede absurdul fără-al cerceta,
Doar cercetarea poate-accede către-adevăr ce poate sta
În fruntea mesei biruinței, a spiritului ce-i cuprins
În toate laturile ființei, de Duhul Sfânt cel Necuprins.

A studia și-a înțelege, nu-nseamnă-a fi necredincios,
Fiindcă numai știința-alege tot ce e bun și de folos,
Iar Dogma care-i închistată în laturile ei vetuste,
Este adesea perimată, cu puncte de vedere-nguste

Și pravile dar și cutume periculoase-a fi uzate
Deși-acceptate azi de lume, nu-s bune pentru sănătate;
Izvorul Bibliei ne-arată o apă rece cristalină,
Ce poate a fi consumată, și sufletu-nsetat alină,

Dar multele Sinoade care, se perindară în istorii,
Veniră care mai de care cu-nvățăminte iluzorii,
Ierarhi care-au fost dornici numai să-și lase numele-n anale
Au fost activi și-n fapte spornici, lăsând deșarte rituale,

Și rugăciuni cu dedicații, cu un limbaj alambicat,
A căror multe incantații, bagă creștinul în păcat -
Doar Rugăciunea-mpărătească, ce-i "Tatăl Nostru", negreșit,
Aduce pacea sufletească în cugetul neliniștit.

Dar și icoana-i o cutumă de la al Șaptelea Sinod -
IDOLATRIA, nu-i o glumă și poți fi socotit nerod
Sau doar naiv, dar cu credință să faci tot ceea ce se cere
Dar să nu ai vreo biruință - asta-i risipă de putere:

Să faci mătăanii, să ții postul și în final să anulezi
Tot chinul, precum e apostul, fiindcă icoane venerezi.
Respect credința, credinciosul, efortul lui de admirat,
Dar din neștiință, tot folosul, e un păcat de neiertat!